

lagde han Resultaterne af sine Undersøgelser herover for det franske Videnskabers Selskab i Paris, der saa at sige er den Domstol, for hvilken Lithotritien har været stillet.

Academiet overdrog en Commission bestaaende af DHrr. *Boyer*, *Dupuytren* og *Lerroy* at undersøge denne Operationsmethode, og da den anerkjendte dens Anvendelighed og Nytte, tilstod Akademiet dens Ophavsmand en Belønning af det Monthyanske Legat *).

Disse Undersøgelser have allerede bevirket en betydelig Reform i denne Operationsmethode.

Prof. *J.* har meddeelt Selskabet Resultaterne af 3 Operationer, som han i Løbet af dette Aar har foretaget. Hos *en* af Patienterne behövedes kun *een* Anvendelse af Instrumentet, for at faae Stenen knuust; hos den *anden* vare *tvende* Applicationer nödvendige; og hos den *tredie* maatte Instrumentet *fem* Gange anbringes, inden Stenen tilfulde var knust. Hos ingen af disse Patienter indfandt sig efter Operationen betænkelige end sige farlige Tilfælde.

Professor *Jacobson* har ogsaa meddeelt Selskabet nogle Iagttagelser om *Hudormen* eller *Guineaormen* (*Filaria Medinensis*, *Dracunculus* &c.) Dette saa mærkværdige Dyr, der i nogle Egne af Asien og Afrika lever og udvikler sig i flere af det menneskelige Legems Dele, dog meest i Cellevævet under Huden af Benene og Födderne, er en Plage for Beboerne af hine Verdensdele, da det ofte forvolder smertefulde og farlige Tilfælde.

Prof. *J.* har haft den her i Norden saa sjældne Leilighed at behandle en Patient, der leed af denne Orm, og at iagttage den hele Cyclus af Tilfælde, som den frembringer. Patienten en Dreng 13 Aar gl., Mulat, fød i Guinea, fik syv Maaneder efter

*) En Guldmedaille af 4000 Fr. Værdie.

at han havde forladt sit Hjem Tilfælde af denne Orm. Efter foregaaende Smerter, dannede sig ved den ydre Ankel af den høire Fod en Byld, der brød op og hvorved tilligemed Materien nogle rörformige Stykker, der vare dannede af en temmelig fast Hinde, fremkom. Da man kunde formode, at det var Stykker af en Hudorm, gav det Anledning til at eftersøge, om der ei vare flere. Prof. J. opdagede snart en paa Vristen af samme Fod. Han gjennemskarnu Huden, fandt Ormen og uddrog den paa den allerede af de ældste arabiske Læger angivne Maade, nemlig ved lidt efter lidt at fremtrække den og snoe den om en liden Træpind.

Denne Fremgangsmaade lykkedes fuldkomment og snart havde han hele Ormen ude.

Ormen er over en Alen lang, cylindrisk, over $\frac{1}{2}$ Linie i Gjennemsnit, lige tyk overalt, Enderne kegleformige, noget fladtrykte, Farven melkevid.

Saaret, hvoraf Ormen uddrogtes, lægtes i kort Tid. Men nogen Tid derefter opdagedes atter en Orm i Nærheden af Anklen. Nu var Forsøget med at udtrække den vanskelig og medførte Smerter. Den Ende, man havde fattet, rev af; og nu paafulgte Betændelse, Bollenhed og smertefulde Saar, der udfordrede lang Tid inden de lægtes.

Prof. J. gjorde herved følgende Iagttagelser. I det Ormen gik itu, udflød en melkevid Vædske, der, betragtet igjennem Microscopet, vrimlede af en utallig Mængde levende smaa Orme. Disse vare af $\frac{1}{4}$ Linies Længde. Den forreste Trefjerdedeel af Legemet var cylindrisk, noget fladtrykt paa Siderne, den forreste Ende conisk; den bagerste Fjerdedeel dannedes af en meget fiin Spids. Ormen var overalt gjennemsigtig. I den cylindriske Deel kunde man dog see tydelige Tegn paa Indvolde. De vare meget levende

bevægede sig lig Vibrioner og rullede sig spiralformigt sammen. Men i denne Bevægelse deeltog kun den cylindriske Part.

Prof. J. havde disse Dyr 6 Dage levende i Vand. Han tog derpaa den Orm, som han havde udtraget, og fandt ogsaa i denne Ormeunger af samme Beskaffenhed og Størrelse som de forhen omtalte og stadfæstede derved de Jagttagelser, *Lichtenstein* derom har gjort.

Da man i flere Arter *Filaria* (nemlig *F. fusca* og *sanguinea*) har fundet levende Unger, er det sandsynligt, at de ovenomtalte smaae Orme, skjøndt saa forskjellige fra Hudormen i Formen, dog ere dens Yngel, hvis Mængde staaer i et os endnu uforklarligt Forhold til de faa af Moderdyret, der findes hos et enkelt Menneske. At Ormenes Længde tiltager som Følge af den fremskridende Udvikling af deres Yngel, er sandsynligt.

Muligt kunde det ogsaa være, at ved en tiltagende Udvikling af Ynglen Moderdyret bortidöde, Ynglen derimod vedblev at leve i Moderdyrets tilbageblevne Hud, hvis første Hinde danner en rörformig Skede eller Balg, der vedblev at være deres Bolig eller Opholdssted. Dette har rimeligviis givet Anledning til at nogle Naturforskere og Læger have nægtet Tilværelsen af Hudormen og antaget, at det man havde udtrukket af slige Saar ei var nogen Orm, men et pathologisk Product af en foregaaende Inflammation, nemlig Stykker af Cellevæv, Sener, Nerver eller Blodaarer (deraf ogsaa Benævnelsen af *Vena saniosa*, *Vena Medinensis*).

Professor Zeise har fremdeles fortsat sine Arbejder over den Classe af Svovelforbindelser, der allerede i saa mange Maader er bleven oplyst af ham, og har atter vundet nyt Udbytte. Vel ere de nye Undersøgelser, hvorom her skal tales, endnu ikke tilendebragte; men adskillige væsentlige Punkter deraf kunne dog her al-